

Sygn. akt V.2 Ka 569/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r.

sprawy: *D. C. /C./,*

syna H. i Z.,

ur. (...) w M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 14 lipca 2015r. sygn. akt III K 751/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów za reprezentowanie małoletniej pokrzywdzonej N. C. w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy) oraz obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 569/15

UZASADNIENIE

D. C. został oskarżony o to, że w okresie od 2002r. do 24 listopada 2011r. w R. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną B. C. w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził wyrzuceniem jej z domu, pobiciem oraz pozbawieniem życia, przy czym w dniu 20 czerwca 2010r. użył wobec niej przemocy fizycznej w ten sposób, że szarpał ją za odzież, ścisnął za ramiona i nadgarstki, a ponadto popychał ją na ścianę, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia i obrzęku

prawego stawu kolanowego, a także bolesności prawego barku, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni, zaś w miesiącu lipcu 2011r. użył wobec pokrzywdzonej przemocy fizycznej poprzez szarpanie za odzież, ściskanie za nadgarstki, a ponadto popchnął ją na stojące w pobliżu krzesła na skutek czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięć krwawych na tylnej powierzchni ramienia prawego oraz bocznej powierzchni prawego uda, bolesności okolicy prawego stawu przedramiennie – nadgarstkowego i stłuczenia prawego nadgarstka, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres do 7 dni, a ponadto w okresie od 2008r. do 24 listopada 2011r. znęcał się psychicznie nad córką N. C. w ten sposób, że wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi oraz groził jej umieszczeniem w domu dziecka, tj. o czyn z art. 207 §1 kk w zw. z art. 157 §2 kk przy zast. art. 11 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 14 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Rybniku na podst. art. 66 § 1 i 3 kk i art. 67 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko D. C. o to, że:

-w dniu 2 czerwca 2010r. w R. szarpiąc B. C. za odzież, a następnie popychając ją na ścianę w wyniku czego pokrzywdzona upadła, spowodował u niej obrażenia ciała w postaci zasinienia i obrzęku prawego stawu kolanowego, a także bolesności prawego barku, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni,

-w dniu 27 lipca 2011r. w R. szarpiąc B. C. za odzież, a następnie popychając ją na stojące w pobliżu krzesła na skutek czego pokrzywdzona upadła, spowodował u niej obrażenia ciała w postaci podbiegnięć krwawych na tylnej powierzchni ramienia prawego oraz bocznej powierzchni prawego uda, bolesności okolicy prawego stawu przedramiennie - nadgarstkowego i stłuczenia prawego nadgarstka, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres do 7 dni, tj. o czyny z art. 157 §2 kk na okres 2 lat tytułem próby.

Na mocy art. 67 §2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie §1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej przyznał od Skarbu Państwa kuratorowi małoletniej pokrzywdzonej adw. P. M. wynagrodzenie w kwocie łącznie 3011,04zł za reprezentowanie małoletniej pokrzywdzonej N. C. w toku postępowania karnego.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 80zł oraz wydatki postępowania w wysokości 551zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego D. C. zaskarżając wyrok w punktach 1-2 i 4 zarzucając :

1.uznanie za wiarygodnych zeznań pokrzywdzonej B. C., w części dotyczącej ustalenia przebiegu zdarzeń z dnia 2 czerwca 2010r. oraz 27 lipca 2011r. , podczas gdy zeznania te nie korelują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a na podstawie podawanego przez pokrzywdzoną, zmieniającego się opisu tych zdarzeń, niemożliwym jest odtworzenie ich przebiegu;

2.uznanie za wiarygodnych zeznań B. C., w jakiegokolwiek części, podczas gdy z uwagi na ich niekonsekwencje i sprzeczności w opisie tych samych zachowań i zdarzeń, ich ubarwienie i dodawanie z upływem czasu nowych okoliczności mających obciążać oskarżonego, a także rażącą sprzeczność zeznań składanych w toku postępowania karnego i zeznań składanych w sprawie rozwodowej, nie sposób przyznać im waloru wiarygodności w ogóle;

3.przyjęcie, że opinia sądowno-lekarska (k.26-27) jest precyzyjna, stanowcza i pozbawiona wewnętrznych sprzeczności , które mogłyby podważyć okoliczności w niej stwierdzone, podczas gdy sam biegły sądowy dr n.med. T. Z. zakwestionował w niej przyczyny obrażeń podane przez pokrzywdzoną przyznając, że : „Obrażenia mogły powstać w mechanizmie czynnym, wersja podana przez pokrzywdzoną jest prawdopodobna, lecz dla takiego mechanizmu nie jest to specyficzne”.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Obrońca w swojej apelacji zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia podnosi, że zeznania pokrzywdzonej B. C. nie zasługują na wiarę a opinia biegłego lekarza sądowego kwestionuje przyczyny obrażeń podanych przez pokrzywdzoną. Zdaniem sądu odwoławczego podniesione zarzuty są chybione. Jak wynika z obszernego uzasadnienia sąd I instancji bardzo wnikliwie i drobiazgowo dokonał analizy materiału dowodowego co sam przyznaje apelujący w swojej apelacji, te ustalenia spowodowały zmianę zarzucanego oskarżonemu czynu na art. 157 § 2 kk. Sąd rejonowy oceniając zeznania pokrzywdzonej w tej części w której dał jej wiarę tj. co do zdarzeń z dnia 2 czerwca 2010 r. i 27 lipca 2011 r. brał również pod uwagę zeznania świadków : córki N. C. która potwierdziła, że oskarżony „szturchał „ matkę i widziała zasinienia na jej udzie i ramieniu (...), E. B., J. O. oraz opinii sądu lekarskiej. Wbrew temu co twierdzi w swojej apelacji obrońca oskarżonego biegły lekarz sądowy w swojej opinii k.26-27 nie kwestionował przyczyny obrażeń odniesionych przez pokrzywdzoną. Wręcz stwierdza, że „obrażenia te mogły powstać w mechanizmie czynnym, wersja podana przez pokrzywdzoną jest prawdopodobna, lecz dla takiego mechanizmu nie jest specyficzna „. Jeżeli chodzi o zarzut obrazę przepisów prawa procesowego a to art. 7 kpk podnoszony w apelacji to należy stwierdzić, że przepis art. 7 kpk stanowi, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji obrońca oskarżonego obrazę przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego mają w ocenie Sądu Okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8.06.2004 r. sygn. II Aka 112/04 KZS 2004/7-8/6 "sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen (wniosków wyprowadzonych przez sąd) ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego jakich dopuścił się sąd". Ponieważ apelacja obrońcy oskarżonego skierowana była do całości wyroku obowiązkiem sądu odwoławczego było sprawdzenie czy wymierzona oskarżonemu kara nie jest rażąco surowa. W niniejszej sprawie sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę nie naruszył zasady i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przy wymiarze kary sąd rejonowy miał na uwadze zarówno przesłanki negatywne jak i pozytywne dotyczące oskarżonego. Sąd rejonowy oceniając winę i stopień społecznej szkodliwości czynów warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego uznając, że wobec oskarżonego biorąc pod uwagę jego właściwości i warunki osobiste istnieje prognoza pozytywna, mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego a szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa a cele kary zostaną spełnione. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie podzielając przytoczone na jej poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Sąd odwoławczy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. M. zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym w stosownej wysokości. O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk.